

Svědectví: 7. Proč podporuji ženy ve službě,

2. část

Svědectví o kazatelské službě žen.

Kazatelka Alicia Sedaca Zorzoliová káže na konferenci *Texas Baptist Women in Ministry* v roce 2018 v Truett Seminary ve Waco.

(Foto s laskavým svolením *Texas Baptist Women in Ministry*)

Svědectví

Proč podporuji ženy ve službě, 2. část

V [předchozím článku](#) jsem vysvětlil, proč podporuji ženy sloužící na všech úrovních služby. Pozitivní pohled z Písma jsem nastínil pomocí různých textů, které ukazují biblickou podporu žen ve službě.

Tento článek však nebyl úplný. Jak jsem tehdy poznamenal, v Novém zákoně existují klíčové texty, které by se mohly zdát, že jsou v rozporu s mým postojem. Z důvodu prostorových omezení jsem nemohl tyto texty v prvním článku rozebrat. Nyní bych chtěl dokončit to, co jsem začal.

Existují čtyři novozákonní pasáže, které bych rád prozkoumal v pořadí podle vzestupné obtížnosti: 1. Korinským 14: 33–36; 1. Timoteovi 3: 1–7; Titus 1: 5–9; a 1. Timoteovi 2: 8–15.

1. Korinským 14

V tomto textu se Pavel věnuje zmatkům a nepořádku při bohoslužbách ve sboru Korintu. Klíčové verše jsou [34 a 35](#): „Ženy nechť ve shromáždění mlčí. Nedovoluje se jim, aby mluvily; mají se podřizovat, jak to říká i Zákon. Chtějí-li se o něčem poučit, ať se doma zeptají svých mužů; ženě se nesluší mluvit ve shromáždění.“

Nejdůležitějším detailem tohoto textu je, že pokud je vzat v absolutním doslovném smyslu, je v přímém rozporu s [1. Korinským 11](#). V této pasáži – jen tři kapitoly před touto – dává Pavel příkazy,

jak se ženy mají chovat při modlitbě a prorokující ve smíšeném uctívání (verš 5). „a každá žena, která se modlí nebo **prorocky mluví** s nezahalenou hlavou, zneuctívá toho, kdo je jí hlavou; je to jedno a totéž, jako kdyby byla ostríhaná.“ Pokud ženy musí při bohoslužbě mlčet, nemá kapitola 11 žádný smysl.

Existuje několik možných výkladů, ale chci se zaměřit na dva, které považuji za nejpravděpodobnější.

Za prvé, je možné, že Pavel nenapsal verše 34-35; že byly vloženy do textu pozdějším písařem. Starověké rukopisné důkazy pro tuto pozici jsou nejednoznačné, ale přesto existuje pádný argument. (Viz svazek Gordona Feeho v *Novém mezinárodním komentáři k Novému zákonu*. – *New International Commentary on the New Testament*.)

Další možností je, že se Pavel konkrétně obrací na konkrétní korintské ženy, které tehdy narušovaly bohoslužby mluvením a kladením otázek. (Viz N. T. Wright's *Surprise by Scripture*.) Toto je možný výklad, ale není jistý. Avšak bez ohledu na to v 1. Korintským 14 nemůže být absolutně zakázáno, aby ženy mluvily na bohoslužbách, aniž by to bylo v naprostém rozporu s textem v 1. Korintským 11.

1 Timoteovi 3 a Titovi 1

Tyto dvě pasáže popisují kvalifikaci kazatelů. Někteří si možná všimnou, že pasáže v celém textu používají mužská zájmena, ale to je jen ve většině anglických překladů. V řečtině jsou zájmena téměř všechna rodově neutrální.

Nejzávažnějším problémem jsou texty, které říkají, že kazatel musí být „*manželem jedné manželky*“ (1. Timoteovi 3: 2; Titovi 1: 6). V doslovnějším překladu musí být kazatel „*mužem jedné ženy*“. To by se zdálo být jasné a pro ženy vyloučené. Ale je to tak?

Vzato v doslovném smyslu, tyto dvě pasáže vyžadují minimálně to, že kazatel musí být muž žijící s jednou ženou, mít domácnost a mít více dětí.

Za prvé tomu ani většina komplementaristů nevěří. Takové požadavky by ze služby diskvalifikovaly Ježíše, Pavla, možná i Timotea a další.

Běda sborům, které by kvůli svému výkladu odmítly přijmout Ježíše nebo Pavla jako kazatele! Proč by Ježíš a Pavel v Matoušovi 19 a v 1. Korintským 7 povzbuzovali svobodné k celibátu, pokud by to někoho diskvalifikovalo z kazatelské služby? Mnoho baptistických sborů samozřejmě hanebně odmítá přijímat svobodné lidi jako kazatele, ale to je jiný problém.

Jak tedy tyto pasáže věrně vykládáme? David Capes, Rodney Reeves a E. Randolph Richards ve své knize *Znovuobjevení Pavla* argumentují, že tato „*kvalifikace souvisí s charakterem*“. Například „*a-one-woman-kind-of-man*“ [je] jedinec schopný manželské věrnosti“ (str. 249). Pokud tyto texty použijeme, abychom omezili ženy v kazatelské službě, pak musíme v kazatelské službě také omezit svobodné a bezdětné muže.

1 Timoteovi 2

Toto je nejtěžší pasáž v celé Bibli pro lidi jako já, kteří podporují kázání a pastorační práci žen.

Pavel říká: „*Učit ženě nedovoluji. Žena nemá mít moc nad mužem, nýbrž má se nechat vést. Vždyť první byl stvořen Adam a pak Eva. A nebyl to také Adam, kdo byl oklamán, ale žena byla oklamána a dopustila se přestoupení.*“ (verše [12-14](#)).

Tento text, více než kterýkoli jiný, mě nutí k pokoře v dialogu s komplementaristy a připouštím, že se možná mohu mýlit. Křesťané však nedospívají k závěrům o důležitých naukách a postupech tím, že se dovolávají pouze jedné pasáže v Bibli bez odkazu na zbytek kánonu.

Jak jsem demonstroval ve svém předchozím článku, v obou zákonech existuje spousta důkazů, že Bůh podporuje a povzbuzuje ženy, které učí a mají autoritu nad muži. Zvažte Deboru, Chuldu, Priscillu, Junii a další.

Napětí mezi 1. Timoteovi 2 a jinými texty se stává ostřejším, když věnujete pozornost podrobnostem v 1. Timoteovi. Někteří komplementáři text změkčují tak, že jej interpretovali pouze ve smyslu: „Ženy nemohou být kazatelkami“, ale to ten text neříká.

Text je jasný: Pavel říká, že – přinejmenším v církvi – ženy nesmí učit muže ani mít nad nimi autoritu v *jakékoli* funkci. Ženy musí být zticha. Odporuje tento text beznadějně ostatním v Novém zákoně? Nemyslím si to.

Jedním z klíčových témat v Timoteovi 1 je totiž problém šíření falešného učení mezi příjemci dopisu. Falešné učitelky se zaměřují zejména na ženy. (Viz *Muž a žena* Philipa Payna: *Jedno v Kristu*, strany 296–304.) Věřím, že pokyny v 1. Timoteovi 2 byly původně určeny k zastavení přílivu falešného učení, nikoli k vytvoření absolutního pravidla pro všechny sbory.

Závěr

Moje interpretace těchto čtyř pasáží vás možná nepřesvědčí. Doporučuji vám, abyste se hluboce zamysleli nad tím, co zde říkám, (přečtete si) můj [předchozí článek](#) a podívejte se na zdroje, které cituji.

Chápu, proč mnoho křesťanů věří, že pouze muži by měli kázat a sloužit jako kazatelé, ale také věřím, že budeme nevěrní Písmu a našim sestrám v Kristu, pokud s těmito otázkami nebudeme hluboce zápasit.

Joshua Sharp

[Baptist Standard](#)

Joshua Sharp

Joshua Sharp

Joshua Sharp je spisovatel a učitel Bible žijící ve Waco. Je držitelem titulu Master of Divinity z Truettova teologického semináře.

Joshua slouží v různých službách v prvním baptistickém sboru ve Waco. Pochází ze sboru Missouri Ozarks, ale strávil několik let svého dětství v Chihuahua v Mexiku, kde jeho rodiče sloužili jako misionáři. Má také bakalářský titul Bachelor of Arts a je graduován také v psychologii a křesťanských studiích jihozápadní baptistické univerzity v Bolivaru, Southwest Baptist University, Mo., a připravuje se na kazatelskou službu.

Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)